

Kapitola 1

A znovu tu máme našu šťastnú Tinu!

Niekedy aj menej šťastnú, to sa však neráta.

Tina nemá rada nešťastia, trápi ju to. Preto smutným rozprávkam vymyslí vždy nový koniec.

Miluje svoje morčatá, skladačky, obľubuje rána, keď si môže pospať dlhšie, a rada sa hrá s priateľmi.

Ak, samozrejme, má priateľov, s ktorými sa môže hrať.

Keď začala chodiť do školy, nikoho v triede nepoznala. To sa však zmenilo.

Pozná Erika a Loptoša.

Jonatána, čo má doma až stoštyridsaťšesť zvieratiek – pakobyliiek. Tvrdí, že sú neuveriteľne zlaté.

A, samozrejme, pozná Viki. Všetci ju poznajú.

Viki, čo neobsedí a umýva si zuby asi tak každých päť minút. Jej mama je zubárka a každý deň jej do tašky pribalí pastu a kefku na čistenie zúbkov.

Viki bola zaľúbená takmer do všetkých chalanov v triede. Šibnutá, hovoria o nej, a bude na tom niečo pravdy.

Miška podobne.

V deň, o ktorom hovoríme, sa zaľúbili do Loptoša.
Úplne naraz.

Obe sa ho chystali spýtať, ktorú z nich si vyberie.

Boli veľmi zvedavé na jeho odpoveď.

„Jasné, že mňa,“ povedala Miška a spokojne hľadela na veľké papierové srdce, ktoré vystrihla.

„Len si tým nebuď taká istá,“ zahriakla ju Viki a aj ona sa pustila do kreslenia srdca.

Tie dve sa ustavične napodobujú.